សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរួម

ប្លាស្ទិកក្នុងដី គំរាមកំហែងដល់និរន្តរភាពកសិកម្ម សុខភាព និងបរិស្ថាន

សៀមរាប ថ្ងៃទី ១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២៣- អស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ប្លាស្ទិកបានបម្រើប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើនដល់កសិករ។ រាប់តាំងពីប្លាស្ទិកគ្របរងដំណាំ ទុយោតំណក់ទឹកស្រោចស្រពដំណាំ និង សំណាញ់ប្លាស្ទិក សុទ្ធតែជាធាតុចូលកសិកម្មដែលជាប្លាស្ទិក ហើយបានជួយដល់កសិកររាប់លាននាក់ នៅទូទាំងពិភពលោក ក្នុងការលើកកម្ពស់ផលិតកម្ម កាត់បន្ថយការខាតបង់ទិន្នផលដំណាំ បម្រើដល់ការប្រើប្រាស់ទឹកដោយសន្សំសំចៃ ជួយបង្កើនប្រាក់ចំណូល និងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់កសិករផងដែរ។

ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ RDI ក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយ អង្គការ អាយឌីអ៊ីកម្ពុជា (iDE Cambodia) ក្រោមកម្មវិធីសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍន៍មុខជំនួញកសិកម្មកម្ពុជា (CADF) ឧបត្ថម្ភដោយក្រសួងការបរទេស និងពាណិជ្ជកម្មនៃប្រទេសនូវែលហ្សេឡង់ (MFAT) បានធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ អំពីប្លាស្ទិកប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យកសិកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងបានរកឃើញថា កសិករកម្ពុជាដែលដាំណាំសាកវប្បកម្ម បានបន្សល់នូវសំណល់ប្លាស្ទិកប្រមាណ ៣៩០-៦២៥ គីឡូក្រាមក្នុងមួយហិកតាក្នុងមួយឆ្នាំ (គីឡូក្រាម/ហិកតា/ឆ្នាំ)។ ការសិក្សានេះ ក៏បានបង្ហាញផងដែរថា ថ្វីត្បិតតែ មានអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ប្លាស្ទិកដែលប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យកសិកម្ម កំពុងបង្កើតបញ្ហាប្រឈមដល់សុខភាពរបស់មនុស្ស និងបរិស្ថាន។

ដោយសារតែ សេវាប្រមូលសំរាមនៅកម្ពុជានៅមានកម្រិត ជាពិសេសនៅតាមទីជនបទ កសិករ តែងតែជ្រើសរើសនូវវិធីបីយ៉ាងចំពោះការចាត់ចែងលើសំណល់ប្លាស្ទិករបស់ពួកគាត់ដូចជា៖ ការជីកកប់ ការដុត និង ការបោះឬទុកចោល។ តាមរយៈការដុតសំណល់ប្លាស្ទិក វាអាចបញ្ចេញនូវសារធាតុគីមីបង្កមហារីក និងសារធាតុពុលផ្សេងទៀតទៅក្នុងខ្យល់ ដែលនាំឱ្យ ប៉ះពាល់ដល់គ្រួសារកសិករ និងបសុសត្វ។ សំណល់ប្លាស្ទិកក្នុងបរិមាណជាច្រើនជាពិសេស គឺប្លាស្ទិកគ្របរង បានបន្សល់នៅក្នុងទីវាល បង្កើតបាន ជាម៉ាក្រូ

ប្លាស្ទិក និងបំណែកតូចៗនៃប្លាស្ទីក ដែលបានកប់ចូលទៅក្នុងដី ធ្លាក់ចូលទៅក្នុងទន្លេ និងទឹក ក្រោមដី ដែលអាចបង្កឧបសគ្គរាំងដល់ការលូតលាស់របស់រុក្ខជាតិ និងដំណាំ ព្រមទាំងប៉ះពាល់ដល់ ខ្សែច្រវាក់អាហារ ញ៉ាំងឱ្យមានការគំរាមកំហែងដល់និរន្តរភាពកសិកម្ម និងសុវត្ថិភាពស្បៀងផងដែរ។

ការសិក្សាបានរកឃើញថា ប្លាស្ទិកដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យកសិកម្មធំជាងគេគឺ ប្លាស្ទិកគ្របរង ចំណែកទុយោដំណក់ទឹកស្ថិតនៅលេខរៀងទីពីរ និងបន្ទាប់គឺសំណាញ់ប្លាស្ទិកដែលឈរនៅលេខរៀង ទីបី។ សំណល់ប្លាស្ទិកគ្របរង ត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណថា ជាមធ្យមមានចំនួន ២៣៥ គីឡូក្រាម/ហិចតា/ឆ្នាំ រីឯសំណល់ប្លាស្ទិកប្រភេទទុយោតំណក់ទឹក ជាមធ្យមមានប្រមាណ ២២៨ គីឡូក្រាម/ហិកតា/ឆ្នាំ។

RDI និង អង្គការអាយឌីអ៊ីកម្ពុជា បានសហការធ្វើការសិក្សាពីរដែលមានភាពពាក់ព័ន្ធគ្នា៖ ទីមួយ គឺការសិក្សាអំពី ការបំពុលបរិស្ថានបង្កឡើងដោយប្លាស្ទិកប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងទីពីរ គឺការសិក្សា អំពីទីផ្សារនៃប្លាស្ទិកគ្របរង និងថង់ប្លាស្ទិក ដែលអាចបំលែងឬកំប៉ុសបាន។ ការសិក្សាទាំងពីរនេះ គ្របដណ្តប់ កសិករដាំដំណាំសាកវប្បកម្មនៅក្នុងខេត្តចំនួនប្រាំគឺ ខេត្តបាត់ដំបង បន្ទាយមានជ័យ ឧត្តរមានជ័យ សៀមរាប និងកណ្តាល។

លោក Matthew Allen លេខាទីមួយនៃស្ថានទូតនូវែលហ្សេឡង់ (អភិវឌ្ឍន៍) ប្រចាំប្រទេស កម្ពុជា ឡាវ និងថៃ បានគូសបញ្ជាក់ថា៖ *"នូវែលហ្សេឡង់ មានមោទនភាពដែលបានរួមចំណែក ជាអ្នកគាំទ្រ ដ៏យូរអង្វែងរបស់កម្ពុជា សំដៅលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ព្រមទាំងធន់ ទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។ យើងមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ ក្នុងការចាប់ដៃគូជាមួយ អង្គការអាយឌីអ៊ី ដើម្បីគាំទ្រ លើគំនិតផ្តួចផ្តើម ក្នុងវិស័យកសិកម្មនានា សំដៅជួយឱ្យកសិករមាន ជីវភាពរស់នៅកាន់តែប្រសើរឡើង រួមទាំងការពារបរិស្ថានផងដែរ។ យើងគាំទ្រឱ្យមានការធ្វើការសិក្សា អំពីសំណល់ប្លាស្ទិកក្នុងវិស័យកសិកម្ម នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ពីព្រោះយើងចង់ចូលរួមចំណែកក្នុងការ ពិភាក្សាថ្មី និងដ៏មានសារៈសំខាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងដំណោះស្រាយប្រកបដោយនិរន្តរភាពជុំវិញសំណល់ ប្លាស្ទិកក្នុងវិស័យកសិកម្ម»។*

លោក Kevin Robbins នាយកប្រចាំប្រទេសនៃ អង្គការ អាយឌីអ៊ីកម្ពុជា បានមានប្រសាសន៍ថា៖ *"ការបំពុលដោយប្លាស្ទីក គឺជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរ និងក៏ជាកង្វល់របស់ពិភពលោកទាំងមូល។ យើងមាន សកម្មភាពយ៉ាងសកម្មក្នុងវិស័យកសិកម្មក្នុងប្រទេសកម្ពុជាតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៤ ហើយយើងបាន សម្គាល់ឃើញថាក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ការប្រើប្រាស់ផលិតផល ប្លាស្ទិកដោយកសិករខ្នាតតូច មានការកើនឡើង។ ហើយយើងបានដឹងថា វាពិតជាមាន សារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការស្វែងយល់ឱ្យ បានកាន់តែប្រសើរ អំពីផលប៉ះពាល់នៃបញ្ហានេះ ទៅលើសុខភាពគ្រួសារកសិករ និងបរិស្ថានផងដែរ។ យើងសូមថ្លែងអំណរ*

គុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះការគាំទ្ររបស់ MFAT សម្រាប់ការសិក្សានេះ និង ចំណាប់អារម្មណ៍របស់ RDI លើកិច្ចសហការលើការស្រាវជ្រាវនេះ"។

លោក Robbins បានបន្ថែមទៀតថា៖ *"ក្រៅពីការសិក្សាអំពីផលប៉ះពាល់នៃប្លាស្ទិកលើបរិស្ថាន យើងក៏មានបំណងស្វែងយល់ផងដែរពីទស្សនៈ កត្តាជំរុញលើកទឹកចិត្តកសិករ ការអនុវត្តរបស់ពួកគាត់នាពេលបច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជាឆន្ទៈរបស់ពួកគាត់ ក្នុងការចំណាយទៅលើជម្រើសផលិតផលជំនួសផ្សេងៗទៀត។ យើងក៏ជឿជាក់ថា ការសិក្សាអំពីទីផ្សារនៃផលិតផលប្លាស្ទិកដែលអាចរលាយក្នុងដីបាន គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ព្រោះយើងអាចផ្សារភ្ជាប់ជាមួយវិស័យឯកជនដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីចូលរួមដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមនេះ"*។

កសិករកម្ពុជាតែងតែប្រើប្លាស្ទិកគ្របរង ជាញឹកញាប់ ហើយការសិក្សាបានបង្ហាញថា ការប្រើប្លាស្ទិកគ្របរងអាចធ្វើឱ្យកសិករបង្កើនប្រាក់ចំណូលពីការដាំដុះ។ ប្រមាណ ៦៧% នៃកសិករប្រើប្លាស្ទិកគ្របរងដែលបានចូលរួមក្នុងការអង្កេត មានការយល់ឃើញវិជ្ជមានអំពីប្រសិទ្ធិភាពរបស់ប្លាស្ទិកគ្របរង ព្រមទាំងមានគម្រោងបន្តប្រើប្រាស់វាផងដែរ។ ប្រមាណ ៩៨% នៃកសិករបានយល់ដឹងពីប្លាស្ទិកគ្របរង និងសារៈប្រយោជន៍របស់វាដូចជា៖ បង្កើនទិន្នផល និងគុណភាព និងកាត់បន្ថយការលូតលាស់នៃស្មៅចង្រៃជាដើម។ ប្រមាណ ៨០% នៃកសិករ ក៏បានបង្ហាញផងដែរពីចំណាប់អារម្មណ៍ ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្តលើការគ្រប់គ្រងសំណល់ ហើយបានលើកឡើងថា ពួកគាត់ចង់ឱ្យមានសេវាប្រមូលសំរាមនៅកំរិតឃុំរបស់គាត់ផងដែរ។

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការសិក្សានេះ អ្នកជំនាញលើវិស័យនេះក៏បានលើកឡើងអំពី ការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃតម្រូវការបរិភោគបន្លែ និងផ្លែឈើនៅតាមទីក្រុងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ និន្នាការនេះ នឹងតម្រូវឱ្យកសិករកម្ពុជា បង្កើនផលិតកម្ម ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការនៅក្នុងស្រុក។ អ្នកជំនាញបានលើកឡើងផងដែរពីការព្រួយបារម្ភថា បើគ្មានបច្ចេកទេស និងការអនុវត្តថ្មីៗទេ នោះកសិករក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ប្រហែលជានឹងបន្តការប្រើប្រាស់ប្លាស្ទិកកាន់តែច្រើនថែមទៀត ដែលធ្វើឱ្យវិស័យនេះ រឹតតែចាំបាច់ស្វែងរកនូវដំណោះស្រាយដែលកាន់តែល្អប្រសើរ ចំពោះការគ្រប់គ្រងសំណល់ឬសម្រាម។

ដំណោះស្រាយគន្លឹះមួយ គឺការប្រើប្រាស់ផលិតផលប្លាស្ទិកគ្របរងដែលអាចរលាយក្នុងដីបាន។ ទោះបីជាបច្ចេកទេសនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយកសិករនៅប្រទេសផ្សេងៗ (ឧ. ប្រទេសនៅអឺរ៉ុប និងចិន) ផលិតផលនេះ មិនទាន់មាននៅលើទីផ្សារក្នុងប្រទេសកម្ពុជានៅឡើយទេ។ ថង់ប្លាស្ទិកដែលអាចរលាយក្នុងដី រឺបំលែងជាកំប៉ុសបាន មានវត្តមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជារួចហើយ ប៉ុន្តែការសិក្សាបានរកឃើញថា វាមិនរលួយរហ័សគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គោលបំណងនៃវិស័យកសិកម្មទេ។ ថង់ប្លាស្ទិកដែលអាចរលាយក្នុងដី

បានមួយចំនួន អាចនឹងបំលែងអស់ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ រីឯថង់ប្លាស្ទិកកំប៉ុស អាចនឹងរលួយទាំងស្រុងក្នុងរយៈពេលតិចជាង ២ឆ្នាំ។ ក្នុងនោះ ក៏មានផលិតផលមួយចំនួនដែលអាចរលួយ ក្នុងរយៈពេលតិចជាង៤ខែ បន្ទាប់ពីកប់វាទៅក្នុងដី ប៉ុន្តែផលិតផលទាំងនេះជាផលិតផលនាំចូល ហើយតម្លៃនាពេលបច្ចុប្បន្ន គឺថ្លៃខ្លាំងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ទូលំទូលាយនៅក្នុងវិស័យកសិកម្មក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ការសិក្សាបានរកឃើញថា កសិករដែលបានចូលរួមក្នុងការអង្កេត ចាប់អារម្មណ៍ផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចពីការប្រើប្រាស់ប្លាស្ទិកគ្របរង។ ពួកគាត់ ស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការប្តូរទៅប្រើប្រភេទប្លាស្ទិកដែលអាចរលាយក្នុងដីបានប្រសិនបើវា ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រាក់ចំណេញរបស់ពួកគាត់។ តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ កសិករដែលអាចទទួលបានប្រាក់ចំណូលល្អ មានការបើកចំហចំពោះការការផ្លាស់ប្តូរការប្រើប្រាស់ប្លាស្ទិក។ ការស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា កសិករប្រមាណ ៣០% ដែលមានប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំជាមធ្យមចាប់ពី ២ ០០០ ដុល្លារ រឺច្រើនជាងនេះ មានឆន្ទៈក្នុងការចំណាយបន្ថែមទៅលើការប្រើប្រាស់ប្លាស្ទិកដែលអាចរលាយក្នុងដីបាន។

តាមរយៈការ ឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ លោកស្រី បណ្ឌិត Elisabeth Rainawati ដែលជាអ្នកដឹកនាំក្រុមការងារសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ RDI បានលើកឡើងថា៖ "*ការណ៍នេះ បង្ហាញពីការព្រួយបារម្មណ៍ និងតម្រូវការបន្ទាន់ក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយលើការប្រើប្រាស់ប្លាស្ទិកក្នុងវិស័យ កសិកម្ម*។

គាត់ក៏បានលើកឡើងនូវ អនុសាសន៍ចំនួនបួនចំនុច ដែលទទួលបានពីការសិក្សាទាំងពីរ៖ (១) ការប្រើប្រាស់ផលិតផលប្លាស្ទិកដែលមានរយៈពេលវែងជាងមុន ដើម្បីកាត់បន្ថយសំណល់ (២) ការប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលងាយ និងអាចធ្វើការកែច្នៃឡើងវិញបាន (៣) វិនិយោគលើសេវាគ្រប់គ្រងសំណល់នៅតាមទីជនបទ និង (៤) វិនិយោគលើឧស្សាហកម្មកែច្នៃប្លាស្ទិកឡើងវិញ និងច្នៃទៅជារបស់ប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ។ គាត់ក៏បានបន្ថែមទៀតថា៖ កម្ពុជាត្រូវការ ទីផ្សារថ្មី និងទីផ្សារផលិតផលប្លាស្ទិកដែលអាចរលាយក្នុងដីបានក្នុងតម្លៃសមស្រប និងជាផលិតផលដែលអាចផលិតក្នុងស្រុក ដើម្បីលើកកម្ពស់ដល់សេដ្ឋកិច្ចក្នុងស្រុក និងកាត់បន្ថយចំណាយលើការនាំចូលផងដែរ។

ការរួមផ្សំរវាងអន្តរាគមន៍រយៈពេលខ្លី និងរយៈពេលវែងគឺជាតម្រូវការដ៏ចាំបាច់។ ហើយការស្រាវជ្រាវនេះ គឺ ជាជំហានតំបូង ដើម្បីសិក្សាស្វែងយល់បន្ថែម ពីប្រភព ឬធម្មជាតិនៃបញ្ហា ដែលរួមចំណែកឱ្យមានកិច្ចពិភាក្សាជុំវិញដំណោះស្រាយនានាដែលអាចធ្វើទៅបាន។

###

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមសូមទាក់ទង៖

លោកស្រី តិត ចាន់ មន្ត្រីជំនាញផ្នែកទំនាក់ទំនង នៃអង្គការ អាយឌីអ៊ីកម្ពុជា

អ៊ីម៉េល៖ tchann@ideglobal.org

លេខទូរស័ព្ទ៖ ០១១ ២៧៦ ៧៧៥